

Sygn. akt. I C 1325/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni - I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Adrianna Gołuńska-Łupina

Protokolant: st. sek. sąd. Iwona Górską

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2019 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa M. O.

przeciwko Fundacji (...) z siedzibą w G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej Fundacji (...) z siedzibą w G. na rzecz powoda M. O. kwotę 55.260,51 zł (pięćdziesiąt pięć tysięcy dwieście sześćdziesiąt złotych pięćdziesiąt jeden groszy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 6 maja 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej Fundacji (...) z siedzibą w G. na rzecz powoda M. O. kwotę 6381 zł (sześć tysięcy trzysta osiemdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć pozwanej Fundacji (...) z siedzibą w G. na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 5527,30 zł (pięć tysięcy pięćset dwadzieścia siedem złotych trzydzieści groszy) tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 1325/15

UZASADNIENIE

M. O. wystąpił w powództwem przeciwko Fundacji (...) z siedzibą w G., wnosząc o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 55.260,51 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 6 maja 2015 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód podał, że w październiku 2013 r. został on koordynatorem projektu pozwanej OdySea W. W.. Głównym celem projektu był remont jachtu. Wkład finansowy pozwanej miał wynosić 100.000 zł płatnych w czterech ratach od końca lutego 2014 r. do maja 2015 r. Powód miał uzyskać wynagrodzenie w kwocie 1.400,00 zł netto wraz z prowizją w wysokości 20% w przypadku, gdyby projekt przyniósł zysk powyżej 20.000 zł. Strony zawarły umowę w formie ustnej. Powód uzyskał od pozwanej wynagrodzenia za okres pięciu miesięcy w kwocie 7.000 zł. Powód żąda zapłaty kwoty 9.664,52 zł tytułem wynagrodzenia z umowy zlecenia za okres od kwietnia 2014 r. do października 2014 r. W trakcie trwania remontu po stronie pozwanej powstały problemy finansowe, w związku z czym, powód zaangażował własne środki materialne i finansowe w celu realizacji projektu. Powód żąda zapłaty kwoty 27.917,00 zł tytułem zwrotu opłaty za rejs dokonanej na rzecz pozwanej fundacji, na którą składają się kwoty 5.150 zł, 2.767 zł oraz 20.000 zł. Wskazana suma była przeznaczona na zapłatę ceny za materiał niezbędny do remontu jachtu Zjawa IV oraz zapłatę wynagrodzenia należnego skutnikom. Nadto, powód w dniu 2 kwietnia 2014 r. zapłacił

kwotę 4.907 zł w celu zaspokojenia długu pozwanej stwierdzonego fakturą VAT r. 52/14/O, stąd żąda zwrotu ww. sumy pieniężnej. W dalszej kolejności, powód żąda zapłaty kwoty 10.200 zł tytułem zwrotu wydatków poczynionych przez powoda na zakup materiałów do remontu jachtu Zjawa IV, na którą składają się następujące kwoty: 3.600 zł i 2500 zł - przeznaczone na zakup uszczelnacza silikonowego, 1.667,88 zł - wydatkowane na zakup dębiny, 2.500 zł - przeznaczone na zakup blachy nierdzewnej na zbiornik wody pitnej. Nadto, pozwana nie wydała pozwanemu dwóch monitorów o wartości 892 zł oraz komputera o wartości 1.779,99 zł, co w jego ocenie uzasadnia żądanie zwrotu ich równowartości. Powód skierował do pozwanej przesądowe wezwanie do zapłaty w dniu 23 kwietnia 2015 r. Pismem z dnia 13 maja 2015 r. pozwana oświadczyła, że nie uznaje roszczeń zgłoszonych w wezwaniu.

(pozew, k. 2-6)

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z zestawieniem kosztów. W pierwszej kolejności, pozwana podniosła zarzut potrącenia kwoty w wysokości 78.226,36 zł obejmującej koszty poniesione przez pozwaną w związku z koniecznością ponownego wykonania prac remontowych na s/y Zjawa IV, za których prawidłowość odpowiedzialny był M. O.. Pozwana przyznała, że powód był koordynatorem projektu OdySea, jednak między stronami nie doszło do zawarcia umowy w formie pisemnej określającej szczegółowo prawa i obowiązki stron. Między stronami była prowadzona korespondencja mailowa dotycząca umowy, jednak nie doszło ostatecznie do złożenia oświadczeń woli w formie pisemnej, niemniej powód przyjął zasadnicze założenia projektu umowy. Pozwana podała, że powód był odpowiedzialny za należyte zrealizowanie projektu OdySea W. W. i nie wywiązał się ze swoich obowiązków w sposób należyty, stąd brak jest podstaw do wypłaty na rzecz powoda wynagrodzenia w wysokości 9.664,52 zł. Pozwana podniosła, że do złożenia oświadczenia woli w jej imieniu wymagane było współdziałanie dwóch członków zarządu, zaś pozwana zaprzecza, by kiedykolwiek doszło do złożenia takiego oświadczenia woli; nadto wskazała na brak dowodów istnienia zobowiązania do zapłaty wynagrodzenia na rzecz powoda. Przelewy, na które powołuje się powód nie mają żadnej doniosłości, dlatego że wpłata z dnia 31 grudnia 2013 r. opatrzona jest tytułem „rozliczenie”, stąd nie można z tej okoliczności wywodzić, że po stronie pozwanej istniał obowiązek zapłaty wynagrodzenia w kwocie 1400 zł miesięcznie.

W odniesieniu do żądania zapłaty kwoty 27.917 zł pozwana zaprzeczyła, aby uzyskała wskazaną sumę tytułem opłaty za rejs, gdyż przedstawione przez powoda dowody są niewystarczające do stwierdzenia tej okoliczności, nadto konieczne byłoby zbadanie kto przyjął zapłatę od powoda, czy osoba ta była umocowana do przyjęcia świadczenia od powoda oraz czy świadczenie było faktycznie postawione do dyspozycji pozwanej.

Pozwana zaprzecza, aby doszło do zaspokojenia długu pozwanej przez powoda w kwocie 4.907 zł, gdyż między nimi nie doszło do porozumienia co do wykonywania zobowiązań pozwanej, nadto kwota zapłacona a wynikają z faktury były różne o 70 groszy, co nie wystarcza do przyjęcia, że powód zaspokoił dług stwierdzony fakturą. Pozwana podnosi, że zapłata ta nastąpiła bez wiedzy pozwanej, a nadto brak jest podstawy prawnej do żądania zwrotu ww. kwoty, skoro nie doszło do wstąpienia osoby trzeciej w prawa zaspokojonego wierzyciela (cessio legis z art. 518 §1 pkt 3 k.c.) wobec braku zgody pozwanej jako dłużnika. W ocenie pozwanej, powód nie może dochodzić zwrotu wskazanej sumy na podstawie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu wobec świadomości braku obowiązku świadczenia.

Pozwana zaprzeczyła, aby powód poniósł wydatki w kwocie 10.200 zł. Nie zawierała ona bowiem z powodem żadnej umowy w tym przedmiocie, ponadto nie została poinformowana przez powoda o zakupie materiałów podanych przez powoda. Nadto, projekt umowy zaakceptowany przez powoda w dniu 28 sierpnia 2014 r. nie przewidywał możliwości zakupu materiałów przez powoda, zaś powód nie zadbał o wprowadzenie do umowy postanowień regulujących zwrot wydatków poniesionych przy wykonaniu zobowiązania. Pozwana wskazała, że powód prowadził działalność gospodarczą, a zatem mógł wskazane materiały wykorzystać w celach związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą. Zgodnie z protokołem z posiedzenia Głównej K. (...) z dnia 10 lutego 2014 r. powód stwierdził, że wydawał pieniądze, które fizycznie miał. W ocenie pozwanej brak jest dowodów świadczących o tym, że wskazane materiały zostały użyte do wykonania remontu.

Pozwana wskazała, że komputer pokładowy i monitory komputerowe zostały zakupione przez K. P.. Nadto, z faktur przedstawionych przez powoda wynikało, że zakup został dokonany w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, stąd roszczenie powoda w tym zakresie jest bezzasadne.

W dalszej kolejności pozwana podniosła, że Polski Rejestr Statków S.A. zgłosiła zastrzeżenia co do sposobu wykonania remontu, tj. realizacji instalacji elektrycznej, linii paliwowej oraz napędu; na jachcie ułożono kable budowlane zamiast kabli morskich. Wiadomością e-mail z 28 października 2014 r. pozwana poinformowała powoda, że utraciła do niego zaufanie. Z uwagi na opinię Polskiego Rejestru Statków S.A. pozwana stanęła przed koniecznością zwrotu przeważającej części wpłat dokonanych przez uczestników oraz przeprowadzenia dodatkowych prac. Pozwana poniosła szkodę w wysokości 78.226,36 zł, co stanowi równowartość wydatków dokonanych na prace remontowe i w tym zakresie podniosła zarzut potrącenia.

(odpowiedź na pozew, k. 112-120)

W piśmie przygotowawczym z dnia 4 października 2016 r. powód podał, że umowa została zawarta w sposób dorozumiany, zaś on wykonywał ją bez zastrzeżeń ze strony organu pozwanej. W ocenie powoda kwestia subiektywnej oceny wykonanej pracy nie wpływa na wymagalność roszczenia. Powód nie zaaprobował w toku negocjacji ostatniego projektu umowy, lecz wskazał, że przyjął go do wiadomości; jego prawnik odradził mu zawarcie umowy tej treści z uwagi na brak równowagi kontraktowej stron. Mając na względzie problemy finansowe pozwanej, powód zaangażował własne środki finansowe, co uzasadnia dochowanie przezeń należytej staranności, żądanie zwrotu wskazanej sumy znajduje zatem oparcie w art. 742 k.c., ewentualnie - w razie przyjęcia, że stron nie łączył stosunek umowny – w art. 405 k.c.

(pismo przygotowawcze, k. 407)

W piśmie przygotowawczym z dnia 20 stycznia 2017 r. pozwana podała, że strony łączyła umowa o dzieło, nie zaś umowa zlecenia, gdyż powód opisywał zakres czynności, które mają być wykonane w celu osiągnięcia oznaczonego rezultatu. Pozwana stwierdziła, że między stronami doszła do skutku umowa według projektu przyjętego z zastrzeżeniami przez powoda w dniu 28 sierpnia 2014 r., przedmiot umowy został określony jako rezultat, wyklucza to uznanie jej za umowę starannego działania. Wskazany rezultat obejmował należyte wyremontowanie jachtu, zapewnienie na ten cel środków finansowych, popłynięcie jachtem w rejs. Nadto powód deklarował zaawansowane rozmowy sponsorskie. Jednocześnie zaakceptowana przez powoda umowa nie przewidywała zakupu materiałów za jego własne fundusze.

(pismo przygotowawcze, k. 503-512)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Fundacja (...) z siedzibą w G. prowadziła działalność m.in. w zakresie wspierania harcerstwa polskiego poprzez gromadzenie środków finansowych i materialnych przeznaczonych na działania związane z wychowaniem wodnym i morskim.

(dowód: informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu KRS, k. 10-15)

Jesienią 2013 r. członek zarządu pozwanej – T. M. (1) zwrócił się do powoda z propozycją wzięcia udziału w realizacji projektu o nazwie OdySea W. W., który miał polegać na koordynacji prac remontowych jachtu Zjawy IV i organizacji rejsu dookoła świata. Jacht miał być zdalny do żeglugi w czerwcu 2014 r.

(dowód: przesłuchanie powoda, k. 658v-663v, protokół posiedzenia, k. 564)

Środki na sfinansowanie wskazanego projektu miały pochodzić z wpłat dokonywanych przez uczestników planowanego rejsu. Nadto, pozwana miała zapłacić kwotę 100.000 zł na poczet kosztów realizacji projektu płatnych w czterech ratach.

(dowód: zeznania P. J., k. 441v-443, przesłuchanie powoda, k. 658v-663v, przesłuchanie R. K. (1), k. 788-792v)

Zadania powoda w projekcie OdySea polegały na przygotowaniu jachtu do rejsu i zorganizowaniu grupy wolontariuszy. Umowa wiązała strony od 1 listopada 2013 r. i przewidywała wynagrodzenie w wysokości 1400 zł netto. W ramach wynagrodzenia powód miał otrzymać sweter oficerski i odbyć staż starszego oficera na statku Z. C.. Według początkowych szacunków L. B. (1) koszt remontu jachtu Zjawa IV miał wynosić 230.000 zł. Kompleksowa umowa między stronami miała być zawarta w formie wiadomości mailowej, lecz ostatecznie nie doszła ona do skutku w tej formie. Powód zawarł z pozwaną umowę w formie ustnej. Nie doszła do skutku umowa między powodem a Związkiem (...), gdyż w ocenie powoda była ona niesprawiedliwa.

(dowód: zeznania T. M. (1), k. 452-454v, zeznania L. B. (1), k. 559v-603, przesłuchanie powoda, k. 658v-663v, przesłuchanie R. K. (1), k. 788-792v, korespondencja mailowa, k. 154-159, 168, 182-183, 196-197, projekt umowy, k. 160-167, projekt umowy, k. 169-181, projekt umowy, k. 184-195, projekt umowy, k. 198-212, projekt umowy, k. 525-541,)

Powód przystąpił do prac niezwłocznie po nawiązaniu współpracy w tym przedmiocie. W lutym 2014 r. powód przedstawił wstępny kosztorys sporządzony w oparciu o oferty podwykonawców; koszt remonty jachtu miał wynosić ok. 500 tysięcy złotych, przy czym koszty te w ocenie powoda mogły być obniżone, zaś projekt miał umożliwić pozyskanie środków na wyprawę. W trakcie posiedzenia K. Głównej (...) powód przedstawił ryzyka związane w organizacją rejsu, ryzyko związane ze stanem technicznym jachtu, W kwietniu 2014 r. po zdjęciu pokładu okazało się, że zakres remontu jest większy niż początkowo zakładano. Ostatecznie okazało się, że część prac jest bardziej kosztowna niż początkowo ustalono. 17 lipca 2014 r. pozwana podjęła uchwałę zarządu w sprawie zobowiązania powoda do przedstawienia do dnia 31 lipca 2014 r. szczegółowego kosztorysu prac. Powód przedstawił wskazany kosztorys w wyznaczonym terminie. Nadto, w trakcie projektu powód na bieżąco informował pozwaną o stanie prac oraz kosztach powstałych w związku z jego realizacją.

(dowód: zeznania L. B. (1), k. 559v-603, przesłuchanie powoda, k. 658v-663v, protokół posiedzenia Głównej K. (...), k. 123-133, protokół posiedzenia zarządu fundacji wraz z uchwałą, k. 149-153 zapis spotkania głównej kwatery (...) z powodem i T. M. (1), k. 134-148, plan rejsu i kosztorys, k. 213-218, kosztorys, k. 219—236, korespondencja mailowa, k. 237-251, zestawienia danych, k. 259-291, korespondencja, k. 542-563, plan pracy na rok 2014, k. 565-575)

W ramach usług świadczonych na rzecz pozwanego powód M. O. koordynował projekt, w tym pozyskiwał materiały przeznaczone na remont jachtu Zjawa IV (m.in. gumę uszczelniającą, drewno). Powód czynił starania o pozyskanie sponsorów remontu – powód nawiązał kontakt z wydawcą czasopisma T., Dziennika Bałtyckiego, Tygodnika A. i miesięcznika Wiatr, Radiem (...), TVP G., TVP B., jak również polonijnym klubem żeglarskim z Australii „Biały żagiel”, przedsiębiorcami oznaczonymi w korespondencji jako CAL, hurtownia (...), E., S., P., H., Pionier, 4F oraz z portalem sailbook.pl, przedsiębiorcą polonijnym I. R., . Okazjonalnie również pracował fizycznie przy remoncie jachtu. Powód pokrywał koszty materiałów poniesione przez osoby wykonujące roboty na jachcie, które następnie były zwracane przez pozwaną. Z uwagi na istniejące problemy pozwanej z płynnością finansową M. O. wypłacił T. S. należną mu z góry część wynagrodzenia w zamian za zwrot odpowiedniej sumy zapłaconej następnie przez pozwaną. W remoncie brali udział również wolontariusze oraz osoby odbywające karę pozbawienia wolności. Powód jako koordynator był zaangażowany w utrzymywanie właściwego tempa pracy i zachowanie przyjętych terminów prac.

W remoncie jachtu uczestniczył Z. M., A. A., T. S., C. C.. Z. M. wykonywał prace szkutnicze. A. A. sporządzał rysunki konstrukcyjne dotyczące elementów pokładowych oraz wykonał zbiornik wody na jacht; w zamian za to miał on możliwość wzięcia udziału w rejsie oficerskim na statku Z. C.. T. S. wykonywał zabudowę i wykończenia wnętrza

pomieszczeń. C. C. dokonał wymiany pokładu, nadbudówek, dziobnicy, flanek górnych i steru oraz montował skrzynię na gaz na rufie jachtu.

(dowód: korespondencja mailowa, k. 514-523, zeznania Z. M., k. 350v-352, zeznania świadka A. A., k. 352-352v, zeznania T. S., k. 352v-353v, zeznania I. O., k. 353v, zeznania C. S. (1), k. 439v-440v, zeznania P. J., k. 441v-443, zeznania S. S. (2), k. 443-444, zeznania T. M. (1), k. 452-454)

W remoncie jachtu uczestniczyli okazjonalnie również wspólni znajomi powoda i jego żony I. O..

(dowód: zeznania I. O., k. 353v)

Powód konsultował sposób przeprowadzenia remontu z R. G., który pracował jako mechanik na statku Z. C.. Pouczył on powoda o konieczności zastosowania rurociągów cynkowych oraz użycia pomp innych niż hydroforowe, stosowania kabli o podwójnym oplocie.

(dowód: zeznania R. G., k. 593v-594)

W dniu 31 grudnia 2013 r. nastąpiło uznanie rachunku bankowego powoda kwotami 800 zł i 2000 zł pochodzącymi od pozwanego. W tytule przelewów podano „rozliczenie”. W dniu 20 marca 2014 r. pozwana dokonała przelewu na rachunek bankowy powoda kwoty 1400 zł tytułem wynagrodzenia. W dniu 8 kwietnia 2014 r. pozwana dokonała przelewu na rachunek bankowy powoda kwoty 2800 zł tytułem wynagrodzenia za styczeń i luty 2014 r. W dalszym okresie pozwana zaprzestała zapłaty wynagrodzenia z uwagi na fakt, że w ocenie ówczesnego członka zarządu – L. B. (2) strony nie zawarły umowy, stąd brak było podstaw do zapłaty wynagrodzenia.

(dowód: potwierdzenie otrzymania przelewu, k. 16-19, zeznania L. B. (1), k. 559v-603)

W dniu 14 lutego 2014 r. powód wykonał przelew na rzecz pozwanej w kwocie 5.150 zł tytułem zaliczki na rejs H. Wielki. W dniu 8 kwietnia 2014 r. powód dokonał przelewu na rzecz pozwanej w kwocie 2.767 zł tytułem zaliczki na rejs 2 H. Wielki. (...) był nazwą szczepu, do którego należał powód. Po uprzednich konsultacjach z T. M. (1) w 24 kwietnia 2014 r. powód zapłacił na rzecz pozwanej kwotę 20.000 zł tytułem wpłaty za rejs na Zjawie IV. Wskazaną sumę pieniężną przyjęła E. G., która była zatrudniona przez pozwaną w celu pozyskiwania środków zewnętrznych na cele działalności fundacji, w tym projekt OdySea. Na dowód wskazanej wpłaty wystawiła ona pokwitowanie o nr 141/F11/14. Kwota 20.000 zł została przeznaczona na zapłatę wynagrodzenia należnego skutnikom, przy czym decyzję w tej sprawie podjął T. M. (2). Brak wpłaty wskazanych środków pieniężnych przez powoda skutkowałoby przerwaniem pracy przez skutników.

(dowód: potwierdzenie wykonania przelewu, k. 22-23, pokwitowanie, k. 24, zeznania świadka P. J., k. 441v-443, zeznania T. M. (1), k. 452-454v)

W dniu 2 kwietnia powód dokonał zapłaty 4.907 zł na rzecz F. S. w celu zaspokojenia długu pozwanej stwierdzonego fakturą VAT o nr (...). Dług ten wynikał z umowy sprzedaży kantówki budowlanej w ilości 5,7 m³ za cenę 700 zł za 1 m³. Wskazana rzecz została użyta przy remoncie jachtu Zjawa IV.

(dowód: faktura VAT, k. 25, potwierdzenie przelewu, k. 26, zeznania T. M. (1), k. 452-454v)

W dniu 7 marca 2014 r. powód zawarł umowę sprzedaży z M. S.. Przedmiotem umowy były 4 arkusze blachy kwasoodpornej o przeznaczeniu spożywczym o grubości 2,5 metra oraz 2 arkusze blachy kwasoodpornej o takim samym przeznaczeniu o grubości 1,5 mm. Strony ustaliły cenę w wysokości 2.500 zł, która była niższa od ceny rynkowej.

(dowód: umowa sprzedaży, k. 27, zeznania świadka A. A., k. 352-352v, zeznania T. M. (1), k. 452-454v)

W dniu 9 kwietnia 2014 r. powód zawarł ze Z. D. umowę sprzedaży uszczelniacza silikonowego marki 3. (...) dwóch rodzajach w ilości 100. Strony ustaliły cenę w kwocie 2.500 zł.

(dowód: umowa sprzedaży, k. 28, zeznania T. M. (1), k. 452-454v)

W dniu 15 kwietnia 2014 r. powód zawarł z A. L. umowę sprzedaży tarcicy w ilości 0,452 m³ za cenę 1667,88 zł.

(dowód: faktura VAT nr (...), k. 30, zeznania Z. M., k. 350v-352)

W dniu 16 kwietnia 2014 r. powód zawarł umowę sprzedaży uszczelniacza silikonowego marki 3M w dwóch rodzajach w liczbie 140 oraz uszczelniacza marki P. w liczbie 5 sztuk. Strony ustaliły cenę w kwocie 3600 zł.

(dowód: umowa sprzedaży, k. 29, zeznania T. M. (1), k. 452-454v)

K. P. miał wziąć udział w rejsie w zamian za dostarczenie komputera i dwóch monitorów, których wartość według faktur z dnia 22 i 23 kwietnia 2014 r. wynosiła odpowiednio 1.779,99 zł i 892 zł. Gdy rejs nie doszedł do skutku, K. P. zażądał zwrotu ww. sprzętu. Z uwagi na brak odpowiedzi pozwanej, powód zwrócił świadkowi kwotę 3 tysięcy złotych. Faktura za komputery została wystawiona na rzecz M. O..

(dowód: faktury VAT, k. 31-32, zeznania K. P., k. 456-456v, przesłuchanie powoda, k. 658v-663v, zeznania L. B. (1), k. 559v-603, korespondencja mailowa, k. 257)

Remont wskazanego jachtu przebiegał nieregularnie z uwagi na problemy finansowe pozwanej i brak spodziewanych środków, które miały pochodzić od sponsorów.

(dowód: zeznania T. M. (1), k. 452-454v, zeznania G. W., k. 455-456)

Do dnia 30 czerwca 2014 r. (do dnia zakończenia piastowania stanowiska członka zarządu fundacji przez T. M. (1)) pozwana nie zgłaszała jakichkolwiek zastrzeżeń co do usług świadczonych przez powoda i sposobu realizacji przez niego projektu.

(dowód: zeznania T. M. (1), k. 452-454v, przesłuchanie powoda, k. 658v-663v)

W październiku 2014 r. nie były gotowe instalacje elektryczne, takielunek, wyosiowanie wału, montaż osprzętu, instalacja gazowa.

(dowód: przesłuchanie powoda, k. 658v-663v)

W dniu 28 października 2014 r. R. K. (1), działając za pozwaną, poinformował powoda o utracie do niego zaufania. Jako przyczynę wskazano niedotrzymanie terminu remontu jachtu Zjawa IV, wielokrotne wprowadzanie w błąd co do terminów zakończenia remontu oraz przewidywanych kosztów remontu jachtu. R. K. (1) poprosił powoda o przekazanie informacji związanych z prowadzeniem remontu oraz wyprawą. Jednocześnie R. K. (1) poinformował powoda, że w przypadku braku współpracy z jego strony w zakresie zakończenia remontu jachtu oraz rozpowszechniania informacji mogących zaszkodzić pozwanej, rozważy ona dochodzenie swoich praw na drodze sądowej. Zmiana koordynatora prac miała doprowadzić do przyspieszenia prac. Kolejnym koordynatorem został R. K. (1), a następnie R. K. (2).

(dowód: zeznania P. J., k. 441v-443, zeznania L. B. (1), k. 559v-603, korespondencja, k. 20-21)

Polski Rejestr Statków Spółka Akcyjna sprawowała nadzór nad remontem, a następnie dokonała przeglądu technicznego statku, który polegał na odbiorze statku na doku, wykonaniu prób morskich i wydaniu dokumentów. Nadzór nad remontem zasadzał się na bieżącym jego kontrolowaniu. Instalacja skrzyni gazowej pod pokładem była sprzeczna z przepisami technicznymi, co wymagało jej wymiany i instalacji w innym miejscu. Pracownik Polskiego Rejestru Statków Spółki Akcyjnej stwierdził, że w jachcie zainstalowano kable budowlane w miejsce wymaganych

kabli typu morskiego, tj. kabli halogenowych, które nie wydzielają substancji toksycznych w przypadku zapalenia. Uniemożliwiało to dokonanie odbioru jachtu z uwagi na ww. wady. W pozostałym zakresie pracownik Polskiego Rejestru Statków – R. S. nie miał uwag co do wykonawstwa w zakresie odbioru pokładników, poszycia pokładu i flanki, gdyż remont w tym zakresie został wykonany zgodnie ze sztuką.

(dowód: zeznania C. S. (2), k. 439v-440v, zeznania R. S., k. 440v-441v, zeznania P. P., k. 444-444v)

W wykonaniu zaleceń Polskiego Rejestru Statków Spółki Akcyjnej (...) wykonywał dokumentację elektryczną na jachcie Zjawa IV i wykonał rozdzielnie AC/DC, instalację rozruchową silnika i drobne prace elektryczne. Prace przy instalacji elektrycznej jachtu wykonywał również w ramach wolontariatu T. K.. Poprzednia instalacja nie była zabudowana. W ocenie T. K. praktyka wskazuje na to, że ze względów oszczędnościowych w niektórych jachtach zakłada się kable podtynkowe, co jest jednak niedopuszczalne w jachtach komercyjnych.

(dowód: zeznania R. P., k. 445-445v, zeznania T. K., k. 456v-457v, dokumentacja Polskiego Rejestru Statków S.A., k. 674-762)

Po zakończeniu współpracy z powodem pozwany zlecił M. H. wykonał uszczelnienie zbiornika wody słodkiej, hamulec wału z powodu wytarcia, podłączenie wody ciepłej z silnika głównego do bojlera, przerzną podłączenia z pompy (...), osiowanie pompy, czerpni powietrza, ster, odpowietrzenie i ograniczniki wychyłania, rurę do komory łańcuchowej, uszczelnienie instalacji paliwowej. D. K. wykonywał prace obejmujące osiowanie wału, wymianę linii paliwowej oraz przegląd silnika. Wymieniał on także kable z budowlanych na morskie. D. K. ujawnił zatarcie silnika w jachcie Zjawa IV – silnik jachtu nie pracował, a jednocześnie wlano do niego świeży olej, który nie zmienił barwy.

(dowód: zeznania M. H., k. 445v-446, zeznania D. K., k. 457v-458v)

Pismem z dnia 23 kwietnia 2015 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 52.689,22 zł, wyszczególniając poszczególne kwoty składające się na ww. sumę wraz z podstawą faktyczną uzasadniającą żądanie zapłaty. Pismem z dnia 5 maja 2015 r. pełnomocnik pozwanego odmówił uznania wskazanych roszczeń, podając, że remont koordynowany przez powoda został przeprowadzony w sposób niezgodny ze sztuką, za co winę ponosi M. O.. Jednocześnie skutkowało to koniecznością przeprowadzenia dalszych prac remontowych pociągających za sobą dalsze wydatki fundacji, które nie byłyby konieczne w przypadku należytego wykonania umowy przez powoda, co również uzasadniało w ocenie pozwanej wystąpienie z powództwem przeciwko M. O..

(dowód: wezwanie do zapłaty, k. 33, odpowiedź, k. 35)

Szacunkowy koszt remontu podstawowego jachtu zjawa IV wynosił 120.000 zł, natomiast koszt remontu uzupełniającego opiewał na kwotę 79.559 zł.

(dowód: opinia biegłego, k. 808-817, opinia uzupełniająca, k. 863-867)

W dniu 8 października 2018 r. pozwana złożyła powodowi oświadczenie o potrąceniu, wskazując, że przysługuje jej przeciwko powodowi wierzytelność opiewająca na kwotę 79.559 zł obejmująca koszty poniesione przez pozwaną w związku z koniecznością wykonania prac i zakupu materiałów na s/y Zjawa IV, które miałyby niewykonane lub nienależycie wykonane przez powoda.

(dowód: oświadczenie o potrąceniu wraz z dowodem nadania, k. 856-861)

Sąd zważył co następuje:

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentów prywatnych, w tym korespondencji stron, wydruków projektów umowy, jak również dokumentów urzędowych przedłożonych w toku postępowania, zeznań świadków: Z. M., A. A., T. S., C. S. (2), R. S., S. S. (2), P. P., R. P., M. H., T. M. (1), G. W., K. P., D. K., R. G., E. G., L. B. (1), przesłuchania stron oraz opinii biegłego z zakresu budowy i eksploatacji jachtów oraz szkodnictwa P. G..

W ocenie Sądu brak było podstaw do odmowy autentyczności dokumentów prywatnych złożonych przez strony w toku postępowania, zwłaszcza że żadna ze stron nie zaprzeczyła temu, by osoby, które wystawiły dokument, złożyły oświadczenie danej treści. W konsekwencji, Sąd przyjął zgodnie z domniemaniem ustanowionym w art. 245 k.p.c., że dokumenty prywatne sporządzone w formie pisemnej stanowią dowód tego, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenie danej treści. Brak było również podstaw do kwestionowania mocy dowodowej korespondencji w formie wydruków wiadomości mailowych. Treść wskazanych wiadomości znajdowała odzwierciedlenie w zeznaniach świadków i przesłuchaniu stron. Jednocześnie żadna ze stron nie zaprzeczyła okolicznościom zawartym we wskazanych wiadomościach. Wobec tego, Sąd uznał je za wiarygodny materiał dowodowy. Sąd odmówił jednak wiary fakturom zawartym na kartach 31 i 32, albowiem, jak wynika z treści zeznań K. P. i powoda, to K. P., a nie powód, był kupującym w umowach mających za przedmiot dwa monitory i komputer. Okoliczność ta nie podważyła jednak wiarygodności ww. dokumentu w zakresie oznaczenia ceny.

Sąd doszedł do przekonania, że zeznania złożone w toku postępowania przez wszystkich świadków zasługiwały na wiarę, albowiem nie pozostawały one ze sobą w sprzeczności, a nadto pokrywały się z treścią dokumentów przedłożonych przez strony. Okoliczność, że niektórzy świadkowie zasłaniaли się niepamięcią lub niewiedzą co do danych faktów nie podważała w żadnym stopniu wiarygodności ich zeznań. W ocenie Sądu, istotne znaczenie dla ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie miały zeznania osób, które piastowały funkcję członków zarządu pozwanej fundacji – (...), G. W. i L. B. (1), osób zaangażowanych w prace przy remoncie jachtu Zjawa IV – Z. M., A. A., T. S., C. S. (2), pracowników Polskiego Rejestru Statków S.A. – (...) i P. P., pracowników pozwanej fundacji – (...) i S. S. (2), pracowników pozwanej fundacji wykonujących prace remontowe po zakończeniu współpracy z powodem - R. P., M. H., T. K., D. K., jak również E. G. i K. P.. Dowód z zeznań R. G. i I. O. miał znaczenie pomocnicze dla ustalenia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia. Dowodami o drugorzędym znaczeniu dla niniejszego postępowania były zeznania świadków K. S., G. B. i A. C..

Sąd uznał opinię biegłego za miarodajną dla ustalenia stanu faktycznego w zakresie ustalenia wartości prac remontowych jachtu s/y Zjawa IV. Sąd miał na uwadze, że przedmiotowa opinia została sporządzona przez osobę dysponującą wiedzą specjalną z zakresu budowy i eksploatacji jachtów oraz szkutnictwa, na podstawie całego zebranego w sprawie materiału dowodowego. W ocenie Sądu przedstawiona przez biegłego opinia jest jasna, logiczna, nie zawiera żadnych luk czy sprzeczności, ani też nie budzi wątpliwości Sądu w świetle zasad doświadczenia życiowego czy wiedzy powszechnej. Wskazać nadto należy, że biegły w swojej opinii wyjaśnił powodowi wątpliwości, które zgłosił on w piśmie przygotowawczym, w tym wytłumaczył niemożność udzielenia odpowiedzi na niektóre pytania. W konsekwencji Sąd nie znalazł podstaw do odmówienia jej mocy dowodowej.

Główną oś sporu w niniejszej sprawie stanowiła treść stosunku prawnego istniejącego między stronami, albowiem M. O. i Fundacja (...) nie zawarli umowy w formie pisemnej lub elektronicznej. Strony prowadziły negocjacje, które miały doprowadzić do zawarcia umowy szczegółowo określającej prawa i obowiązki stron, w tym ze skutkiem wstecznym, tj. od 31 października 2013 r. Mimo to ostatecznie strony nie doszły do porozumienia co do postanowień umownych będących przedmiotem negocjacji, co wymagało zrekonstruowania treści oświadczeń woli stron na podstawie ich zachowań i prowadzonej korespondencji, a także specyficznych okoliczności, w których treść umowy łączącej strony była precyzowana.

Powód zgłosił w pozwie następujące roszczenia:

- 1) żądanie zapłaty kwoty 9.664,52 zł tytułem wynagrodzenia z umowy zlecenia (umowy o świadczenie usług) za okres od kwietnia 2014 r. do 28 października 2014 r.;
- 2) żądanie zapłaty kwoty 27.917,00 zł tytułem zwrotu opłaty za rejs dokonanej na rzecz pozwanej fundacji, tj:
  - kwoty 5.150 zł,
  - kwoty 2.767 zł,

- kwoty 20.000 zł,

3) żądanie zapłaty kwoty 4.907 zł tytułem zwrotu sumy pieniężnej zapłaconej przez powoda w celu zaspokojenia długu pozwanej stwierdzonego fakturą VAT r. 52/14/0,

4) żądanie zapłaty kwoty 10.200 zł tytułem zwrotu wydatków poczynionych przez powoda na zakup materiałów do remontu jachtu Zjawa IV, tj.:

- kwoty 3.600 zł przeznaczonej na zakup uszczelnacza silikonowego,

- kwoty 2.500 zł przeznaczonej na zakup uszczelnacza silikonowego,

- kwoty 1.667,88 zł przeznaczonej na zakup dębiny,

- kwoty 2.500 zł przeznaczonej na zakup blachy nierdzewnej na zbiornik wody pitnej,

5) żądanie zapłaty kwoty 2.671,99 zł tytułem zwrotu równowartości dwóch monitorów o wartości 892 zł oraz komputera o wartości 1779,99 zł.

Powód wywodził swoje roszczenia ze stosunku prawnego łączącego go z pozwaną, nawiązanego na podstawie umowy o świadczenie usług. Stosownie do treści art. 734 §1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. W myśl art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Zgodnie z treścią art. 72 §1 k.c. jeżeli strony prowadzą negocjacje w celu zawarcia oznaczonej umowy, umowa zostaje zawarta, gdy strony dojdą do porozumienia co do wszystkich jej postanowień, które były przedmiotem negocjacji. Należy zauważyć, że między stronami nie doszła do skutku umowa w formie pisemnej lub elektronicznej, albowiem strony nie uzgodniły szczegółowych postanowień umownych objętych przedmiotem negocjacji. Jak wynika z korespondencji stron, miały one na celu objęcie wskazaną umową okres poprzedzający jej zawarcie, tj. okres od 31 października 2013 r., a zatem umowa ta zmierzała do doprecyzowania istniejących praw i obowiązków uzgodnionych z chwilą przyjęcia przez powoda oferty pozwanej i kształtowanych na późniejszym etapie w toku wykonywania umowy. Strony wprawdzie były na zaawansowanym etapie negocjacji i zasadnicza część postanowień umownych była bezsporna między stronami, niemniej wobec braku zgody stron co do wszystkich postanowień, należy stwierdzić, że umowa o treści odpowiadającej ostatniemu projektowi nie doszła do skutku. Treść wskazanych projektów może mieć zatem pomocnicze znaczenie dla zrekonstruowania oświadczeń woli stron składających się na umowę.

Przez oświadczenie woli należy rozumieć zachowanie się osoby dokonującej czynności prawnej, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny (art. 61 §1 k.c.). Wykładnia oświadczeń woli ma na celu ustalenie właściwej treści mającej znaczenie normatywne. W myśl art. 65 §1 i §2 k.c. oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. W umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu. Wskazać należy, że do wykładni umów mają zastosowanie oba powołane przepisy. Wykładnia oświadczeń woli powinna obejmować w pierwszej kolejności ustalenie literalnego brzmienia umowy, ustalenie treści oświadczeń woli przy zastosowaniu reguł określonych w art. 65 §1 k.c. oraz ustalenie sensu złożonych oświadczeń woli poprzez odwołanie się do zgodnego zamiaru stron i celu umowy. Ustawodawca przyjął kombinowaną metodę wykładni, przy czym pierwszeństwo w wykładni oświadczeń woli ma dyrektywa wykładni subiektywnej. Jeżeli okaże się, że strony nie przyjmowały tego samego znaczenia oświadczenia woli konieczne jest przejście do wykładni obiektywnej, tj. ustalenia właściwego sensu oświadczenia woli na podstawie przypisania normatywnego, czyli tak jak adresat oświadczenia woli rozumiał lub powinien je rozumieć. Tekst nie stanowi jednak wyłącznej podstawy wykładni ujętych w nim oświadczeń, lecz konieczne jest również zbadanie zamiaru i celu stron, który nie musi być celem uzgodnionym, lecz wystarcza cel zamierzony przez jedną i wiadomy drugiej, a także kontekstu faktycznego w jakim umowę uzgadniano i zawierano

oraz okoliczności towarzyszących złożeniu oświadczenia woli (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 2017 r., sygn. akt V CSK 433/16, LEX nr 2358841).

W konsekwencji, wobec braku umowy stron zawartej w formie pisemnej, Sąd ustalił treść oświadczeń woli stron na podstawie zachowań stron oraz okoliczności towarzyszących realizacji projektu OdySea. Nie zasługuje na uwzględnienie twierdzenie pozwanego, który podważał istnienie stosunku umownego między stronami, by następnie uznać istnienie stosunku prawnego między stronami wynikającego z umowy o dzieło. W ocenie Sądu między stronami doszła do skutku umowa o świadczenie usług. Nie ulega wątpliwości, że strony poprzez swoje zachowanie zmierzające do osiągnięcia oznaczonego celu polegającego na koordynacji rejsu jachtem Zjawa IV, a wyrażające się w ustaleniu i podziale zadań jemu służących, chciały nawiązać stosunek prawny. W konsekwencji, strony jesienią 2013 r. zawarły umowę, której przedmiotem była koordynacja i realizacja projektu OdySea opierającego się w przeważającej części na renowacji jachtu Zjawa IV za wynagrodzeniem w wysokości 1400 zł miesięcznie. O złożeniu oświadczenia woli przez strony świadczą również okoliczności mające miejsce po 31 października 2013 r. Wskazać należy, że w następstwie przyjęcia propozycji pozwanej, powód przystąpił niezwłocznie do realizacji zadań objętych umową. Nadto, pozwana uczestniczyła we wskazanym projekcie, żądając i przyjmując od powoda informacje na temat aktualnego stanu realizacji projektu. Wyklucza to możliwość przyjęcia, że strony łączył stosunek grzecznościowy, nierodzący skutków prawnych. Bez znaczenia dla istnienia stosunku umownego pozostaje fakt, że strony prowadziły negocjacje mające za przedmiot umowę ipso facto w trakcie jej wykonywania. Celem stron było w tym przypadku uszczegółowienie i konkretyzacja praw i obowiązków stron oraz rozciągnięcie tego skutku na okres, który poprzedzałby zawarcie umowy w formie pisemnej lub elektronicznej.

Sąd doszedł do przekonania, że umowę łączącą strony należy zakwalifikować jako umowę łączącą cechy umowy zlecenia i umowy o świadczenie usług (art. 750 k.c. w zw. z art. 734 §1 k.c.). E. negotii umowy zlecenia obejmują wskazanie czynności prawnej oznaczonej jednostkowo lub rodzajowo, która ma być dokonana przez przyjmującego zlecenie na rzecz dającego zlecenie, przy czym zobowiązanie może polegać na stałym dokonywaniu czynności prawnych oznaczonego rodzaju. E. negotii umowy o świadczenie usług obejmują oznaczenie czynności faktycznych, których wykonawca ma dokonać na rzecz dającego zlecenie. Biorąc pod uwagę uzgodniony przez strony sposób wykonywania umowy, należy stwierdzić, że przedmiotem umowy była koordynacja organizacji wyprawy o nazwie (...). Powód zobowiązał się do koordynacji prac remontowych, które miały być wykonane według przyjętych terminów poprzez utrzymywanie właściwego tempa pracy. W dalszej kolejności, powód był obowiązany realizować czynności organizacyjne polegające na ustaleniu trasy wyprawy, rekrutacji załogi, pozyskaniu sponsorów, patronatu medialnego oraz wolontariuszy, zapewnieniu właściwej obsługi jachtu oraz przygotowaniu trasy rejsu. Strony rozwiązały umowę w drodze actus contrarius w dniu 28 października 2014 r. Świadczenie pozwanej na rzecz powoda obejmowało wynagrodzenie w wysokości 1400 zł miesięcznie, zapewnienie swetra oficerskiego oraz możliwości odbycia stażu starszego oficera na statku Z. C.. Jednocześnie należy podkreślić, że strony ułożyły swój stosunek prawny z uwzględnieniem specyficznego sposobu finansowania wskazanego przedsięwzięcia. Projekt miał być finansowany ze środków pieniężnych pochodzących od pozwanej (tj. z wkładu w kwocie 100.000 zł) oraz od uczestników rejsu, którzy byli obowiązani pokryć składkę ustaloną odpowiednio do poszczególnych odcinków rejsu. Nadto, powód zobowiązał się do działania w celu pozyskania patronatu medialnego i sponsorów. Jednocześnie roboty remontowe miały być wykonywane przez wolontariuszy oraz skazanych odbywających karę pozbawienia wolności. W rezultacie, strony nie zabezpieczyły pewnego źródła finansowania wskazanego projektu, zaś szanse jego powodzenia zależały w dużej mierze od starań powoda polegających na czynnikach zewnętrznych. Problemy finansowe pozwanej skutkowały głównymi trudnościami w finansowaniu założonego przedsięwzięcia. Należy wskazać, że na świadczenie powoda składały się niejednorodne zachowania, których celem była realizacja wyprawy okołoziemskiej. Składały się na nie zarówno czynności prawne, jak i faktyczne podejmowane na rzecz pozwanej fundacji realizującej projekt, które miały być dokonywane długookresowo.

Należy podkreślić, że w ramach istniejącego stosunku prawnego powód zobowiązał się do dołożenia należytej staranności przy dokonywaniu czynności mających na celu organizację wyprawy. Źródłem stosunku zobowiązaniowego łączącego strony nie była umowa określona w art. 627 k.c., albowiem przedmiotem świadczenia

powoda nie było oznaczone dzieło. Rezultat będący przedmiotem zobowiązania z umowy o dzieło musi być obiektywnie możliwy do osiągnięcia, namacalny i mierzalny. Z treści oświadczeń woli stron, zrekonstruowanych również na podstawie ich późniejszego zachowania nie wynika bynajmniej, aby świadczenie powoda miało stanowić rezultat w ww. rozumieniu. Jurystyczna istota umowy o dzieło zakłada, że przyjmujący zamówienie ponosi odpowiedzialność za osiągnięcie określonego celu, zaś w niniejszej sprawie powód obowiązany był do koordynowania projektu OdySea W. W., co obejmowało nadzór i kierowanie pracami nad przygotowaniem jachtu do rejsu, pozyskiwanie środków finansowych od sponsorów zewnętrznych i popłynięcie jachtem w rejs. Jak podkreślono, osiągnięcie wskazanego celu zależało w przeważającej mierze od okoliczności niezależnych od powoda, stąd jego obowiązek mógł polegać wyłącznie na starannym działaniu zamierzającym do osiągnięcia gospodarczego celu umowy. Zastrzeżenie tego celu w treści zobowiązania nie przesądza o kwalifikacji umowy jako rodzaje zobowiązanie rezultatu, każda umowa bowiem jest ukierunkowana przez strony na spowodowanie zmian w rzeczywistości, co nie determinuje jednak odpowiedzialności jednej z nich za ich powstanie (vide: umowa komisju, umowa agencyjna, umowa maklerska, umowa o pracę). W ocenie Sądu, strony nie mogły zastrzec osiągnięcia wskazanego rezultatu jako świadczenia powoda z uwagi na nieprofesjonalny charakter działalności powoda oraz znane pozwanej okoliczności dotyczące środków, którymi dysponował powód.

Podkreślić należy, że powód nie zawarł wskazanej umowy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, w konsekwencji ocena wykonania zobowiązania przez powoda powinna być dokonywana przez pryzmat zwykłego wzorca staranności określonego w art. 355 §1 k.c.

Powód wywodził z art. 735 §1 k.c. roszczenie o zapłatę wynagrodzenia w kwocie 9.664,52 zł za okres od kwietnia 2014 r. do 28 października 2014 r. Stosownie do treści tego przepisu jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie. Strony wprost ustaliły, że pozwana jest obowiązana do zapłaty wynagrodzenia na rzecz powoda w kwocie 1400 zł miesięcznie, co wynika również z zeznań świadka L. B. (1), który odmówił zapłaty wynagrodzenia na rzecz powoda wobec braku umowy w formie pisemnej, względnie w formie dokumentowej. O takiej treści zobowiązania świadczy również fakt, że pozwana zapłaciła na rzecz powoda kwotę 2000 zł i 800 zł w dniu 31 grudnia 2013 r. tytułem rozliczenia. W dniu 20 marca 2014 r. pozwana dokonała przelewu na rachunek bankowy powoda w kwocie 1400 zł tytułem wynagrodzenia, zaś w dniu 8 kwietnia 2014 r. - w kwocie 2800 zł tytułem wynagrodzenia za styczeń i luty 2014 r. Niesporna była okoliczność, że pozwana nie zapłaciła na rzecz powoda wynagrodzenia za okres od kwietnia do 28 października 2014 r., kiedy doszło do rozwiązania umowy. Mając na względzie przyjętą miesięczną stawkę, wynagrodzenie za wskazany okres obejmujący 6 miesięcy i 28 dni wynosi 9.664,52 zł. Nie ulega wątpliwości, że we wskazanym okresie umowa wiązała strony, co rodziło po stronie pozwanej obowiązek świadczenia. W konsekwencji, Sąd uznał wskazane żądanie za usprawiedliwione co do zasady i co do wysokości.

Powód wywodzi z art. 742 k.c. roszczenie o zapłatę kwoty 27.917,00 zł. W myśl powołanego przepisu dający zlecenie powinien zwrócić przyjmującemu zlecenie wydatki, które ten poczynił w celu należytego wykonania zlecenia, wraz z odsetkami ustawowymi; powinien również zwolnić przyjmującego zlecenie od zobowiązań, które ten w powyższym celu zaciągnął w imieniu własnym. Wydatkami w rozumieniu art. 742 są wszelkie dobrowolnie poniesione uszczerbki w majątku przyjmującego zlecenie bez względu na to, czy przyjmują postać pieniężną czy rzeczową. Zwrotowi podlegają wydatki poniesione dobrowolnie (co odróżnia je od wyrządzonej przyjmującemu zlecenie szkody), a zarazem świadomie i w celu należytego wykonania zlecenia (vide: P. Drapała w: J. Gudowski (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Tom V. Zobowiązania. Część szczegółowa, wyd. II, WKP 2017). Przepis art. 742 znajduje odpowiednie zastosowanie także do zwrotu wydatków i nakładów świadczonych na podstawie umowy, do której stosuje się przepisy o zleceniu (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 października 2009 r., sygn. akt V CSK 111/09, OSNC-ZD 2010, nr D, poz. 101).

W niniejszym postępowaniu ustalono, że w ramach obowiązku koordynowania prac nad jachtem powód zapłacił na rzecz pozwanej kwoty 5.150 zł i 2.767 zł w celu pokrycia bieżących wydatków, jak również przekazał pozwanej kwotę 20.000 złotych, co miało na celu zaspokojenie roszczeń szkodników świadczących usługi na jachcie. W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że wymienione kwoty pieniężne zostały zapłacone przez powoda na rzecz pozwanej w

celu należytego sfinansowania zrealizowanego projektu. Wyklucza to możliwość przyjęcia, że zapłata nastąpiła pod tytułem darmym; powód bowiem spełnił wskazane świadczenie w ramach stosunku prawnego łączącego go ze stroną pozwaną. Jednocześnie umowa zawarta między stronami nie obejmowała postanowienia umownego wyłączającego zastosowania ogólnej normy z art. 742 k.c. regulującej zakres obowiązku zwrotu wydatków poczynionych przez przyjmującego zlecenie.

W tożsamy sposób należy ocenić roszczenie powoda o zapłatę kwot: 4.907 zł, 10.200 zł i 2.671,99 zł. Zgłoszone roszczenia powód wywodził z obowiązku pozwanej do zwrotu wydatków dokonanych przy wykonywaniu zlecenia (świadczenia usług). W ocenie Sądu, powód wykazał, że w wykonaniu zobowiązania zaspokoił dług pozwanej stwierdzony fakturą VAT r. 52/14/o, a opiewający na kwotę 4.907 zł. M. O. przedłożył niebudzącą wątpliwości fakturę stwierdzającą obowiązek zapłaty wskazanej sumy przez pozwaną oraz potwierdzenie dokonania przelewu na rachunek bankowy ww. sumy. Różnica w wysokości 70 groszy między kwotą wskazaną na fakturze a sumą zawartą w potwierdzeniu dokonania przelewu nie podważa w ocenie Sądu wiarygodności wskazanych dokumentów, okoliczności bowiem wskazują na to, że różnica ta wynika z omyłki pisarskiej dokonanej przy wpisywaniu kwoty przelewu.

Sąd zważył, że na uwzględnienie zasługuje roszczenie o zapłatę kwoty 10.200 zł tytułem zwrotu wydatków poczynionych przez powoda na zakup materiałów do remontu jachtu Zjawa IV. Powód przedstawił bowiem umowy w formie pisemnej mające za przedmiot uszczelniacz silikonowy, dębinę i blachę nierdzewną na zbiornik wody pitnej. Zeznania świadków przesłuchanych w toku postępowania świadczą o wykonaniu wskazanych umów przez powoda poprzez zapłatę określonych w nich sum tytułem ceny, jak również o rzeczywistym wykorzystaniu wymienionych materiałów przy remoncie jachtu Zjawa IV.

Sąd uwzględnił żądanie zapłaty kwoty 2.671,99 zł tytułem zwrotu równowartości dwóch monitorów o wartości 892 zł oraz komputera o wartości 1779,99 zł. Wprawdzie faktury stwierdzające zakup dwóch monitorów i komputera zostały wystawione w sposób sprzeczny z rzeczywistym stanem rzeczy, gdyż kupującym był K. P., niemniej nie stoi to na przeszkodzie przyjęciu, że cena uiszczona za wskazane przedmioty wynosiła łącznie 2.671,99 zł. Zapłata przez powoda na rzecz K. P. równowartości dwóch monitorów i komputerów, których własność przeniósł on na pozwaną w celu uczestnictwa w rejsie mieści się w granicach pojęcia wydatków, o którym mowa w art. 742 k.c. Spełnienie wskazanego świadczenia zwalniało bowiem pozwaną z długu względem K. P. pozostającego w związku z realizowanym projektem.

Wobec tego, w ocenie Sądu, roszczenia powoda jako usprawiedliwione co do zasady i co do wysokości zasługiwały na uwzględnienie.

Pozwana przedstawiła do potrącenia wierzytelność, która miała jej przysługiwać przeciwko powodowi z tytułu nienależytego wykonania zobowiązania umownego. Mając na względzie przyjętą przez Sąd kwalifikację umowy łączącej strony, należy stwierdzić, że pozwany wywodził swoją wierzytelność z art. 471 k.c. w zw. z art. 750 k.c. w zw. z art. 734 §1 k.c. Stosownie do treści art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Sąd podziela pogląd wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Szczecinie w uzasadnieniu wyroku z dnia 28 czerwca 2018 r. w sprawie o sygn. akt I ACa 547/17, zgodnie z który samo dążenie do wykonania zlecenia stanowi realizację umowy. Przyjmujący zlecenie jest natomiast obowiązany do dołożenia należytej staranności przy realizacji umowy, przy czym nie ponosi on jednak ujemnych konsekwencji, jeżeli nie osiągnie skutku określonego umową (vide: LEX nr 2544930). Przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej przyjmującego zlecenie (wykonawcy) jest niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania, szkoda, związek przyczynowy między niewykonaniem a nienależytym wykonaniem zobowiązania oraz zawinienie w zakresie niewykonania obowiązków umownych, przy czym ustawodawca ustanawia domniemanie wzruszalne winy (art. 471 in fine k.c.). W myśl art. 472 k.c. jeżeli ze szczególnego przepisu ustawy albo z czynności prawnej nie wynika nic innego, dłużnik odpowiedzialny jest za niezachowanie należytej staranności.

Jak już wyżej wskazano stosunek prawny łączący strony opierał się na umowie łączącej cechy umowy zlecenia i umowy o świadczenie usług, do której stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Co do zasady, przyjmujący

zlecenie lub wykonawca nie ponosi odpowiedzialności za osiągnięcie oznaczonego rezultatu, lecz za dołożenie należytej staranności przy dokonywaniu czynności zmierzających do jego osiągnięcia. Mając na względzie stan faktyczny ustalony w niniejszej sprawie, należy wskazać, że nie można obciążyć powoda odpowiedzialnością za osiągnięcie rezultatu w postaci doprowadzenia jachtu Zjawa IV do stanu zdatnego do żeglugi i przeprowadzenie planowanego rejsu w ramach projektu OdySea W. W.. Mocą zawartej umowy powód był obowiązany do wykonywania czynności faktycznych i prawnych zmierzających do realizacji wskazanego projektu. Przy ustaleniu wzorca staranności, według którego należy ocenić wykonanie zobowiązania przez powoda należy mieć na względzie treść art. 355 §1 k.c., albowiem umowa ta nie miała związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez powoda. Jednocześnie sposób wykonania zobowiązania przez powoda powinien być oceniony przez pryzmat celu umowy, założonego sposobu jej finansowania oraz wynikłego z problemów finansowych pozwanej niedoboru środków finansowych i osobowych postawionych powodowi do dyspozycji. W konsekwencji, wzorzec należytej staranności znajdujący zastosowanie do oceny czynności przedsięwziętych przez powoda winien uwzględniać specyficzne okoliczności towarzyszące realizacji projektu, a polegające na założeniu finansowania projektu z opłat wnoszonych przez osoby deklarujące zainteresowanie rejsem bez jednoczesnego zabezpieczenia alternatywnego, pewnego źródła finansowania. Pozwany przyjął, że to powód był obowiązany do pozyskania odpowiedniej liczby sponsorów, którzy mogliby zapewnić środki pieniężne na realizację swoich zamierzeń. Nie bez znaczenia pozostaje ocena przedstawiona przez świadków – L. B. (1), P. J. i T. M. (2), którzy wskazywali wprost, że sposób realizacji projektu fundacji był ryzykowny i opierał się w zdecydowanej mierze na pasji i zaangażowaniu osób w nim uczestniczących niż na realnej kalkulacji.

W konsekwencji, miernik należytej staranności stosowany do oceny wykonania zobowiązania przez powoda powinien uwzględniać nieprofesjonalny charakter jego działalności, znany stronie pozwanej brak doświadczenia powoda w zakresie wykonywania podobnych czynności, ponadprzeciętne ryzyko związane z realizacją projektu, przyjęty sposób finansowania przedsięwzięcia oparty w zdecydowanej części na osobistym staraniu powoda o pozyskania sponsorów i patronów medialnych oraz znaczne trudności w ustaleniu zakresu czynności wymaganych do realizacji projektu w okresie poprzedzającym zawarcie umowy. W ocenie Sądu powód dochował należytej staranności przy wykonywaniu zobowiązania polegającego na koordynacji i organizacji rejsu dookoła świata w ramach projektu OdySea W. W.. W ramach świadczonych usług powód pozyskiwał materiały niezbędne do wykonania remontu, zaangażował do remontu jachtu wolontariuszy, w tym swoich znajomych oraz osoby odbywające karę pozbawienia wolności oraz czynił starania o pozyskanie sponsorów i patronów przedsięwzięcia, nawiązując kontakt z wydawcą czasopisma T., Dziennika Bałtyckiego, Tygodnika A. i miesięcznika Wiatr, Radiem (...), TVP G., TVP B., jak również polonijnym klubem żeglarskim z Australii „Biały żagiel”, przedsiębiorcami oznaczonymi w korespondencji jako CAL, hurtownia (...), E., S., P., H., Pionier, 4F oraz z portalem sailbook.pl, przedsiębiorcą polonijnym I. R.. Wskazać również należy, że ze względu na problemy finansowe pozwanej fundacji, powód samodzielnie dokonywał na jej rzecz zapłaty sum pieniężnych w celu pokrycia bieżących wydatków, niezbędnych dla realizacji projektu. Świadczyć o tym może fakt, że brak zapłaty kwoty 20.000 zł skutkowałby zaprzestaniem wykonywania pracy przez skutników, co podali świadkowie związani z pozwaną fundacją – (...) i T. M. (2). Nadto, powód niekiedy samodzielnie wykonywał prace fizyczne przy wskazanym jachcie. W ocenie Sądu, działania podjęte przez powoda wskazują na jego ponadprzeciętne zaangażowanie w wykonanie projektu. Uzasadnia to również twierdzenie, że powód niejednokrotnie podejmował działania wykraczające poza zakres jego obowiązków. Niepowodzenie przy realizacji przyjętego projektu było spowodowane przyczynami niezależnymi od powoda, które wynikły z nadmiernego ryzyka akceptowanego przez osobie strony.

Sąd zważył, że powód nie ponosił odpowiedzialności za osiągnięcie celu projektu, a nadto dołożył należytej staranności przy wykonaniu zobowiązania umownego. Z uwagi na brak zdarzenia rodzącego odpowiedzialność odszkodowawczą po stronie powoda, Sąd uznał roszczenie pozwanego za bezzasadne, a w rezultacie oświadczenie złożone powodowi w przedmiocie potrącenia okazało się bezskuteczne.

Uwzględniając roszczenia zgłoszone przez powoda i uznając zarzut potrącenia za niezasadny, Sąd na podstawie art. 734 §1 k.c. i art. 742 k.c. w zw. z art. 750 k.c. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwoty 55.260,51 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 6 maja 2015 r. do dnia zapłaty. O odsetkach ustawowych za opóźnienie Sąd orzekł

na podstawie art. 481 §1 k.c., uznając za prawidłowe określenie terminu wymagalności roszczeń zgłoszonych przez powoda.

O kosztach sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. i uznając, iż powód wygrał postępowanie w całości, zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 6381 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się: opłata od pozwu w wysokości 2764 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3600 zł, ustalone w oparciu o rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu w zw. z §21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 265, tj.), opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Stosownie do treści art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. W myśl art. 83 ust. 2 powołanej ustawy w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie powołanych przepisów nakazał ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni nieuiszczone wydatki poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa w kwocie 5527,30 zł (k. 121), na które składały się następujące sumy: 350 zł – zwrot kosztów podróży na rzecz I. O. (karta 94), 81,26 zł – zwrot utraconego zarobku na rzecz I. O. (karta 94), 150 zł – zwrot kosztów podróży na rzecz T. S. (karta 96), 350 zł – zwrot kosztów podróży na rzecz A. A. (karta 97), 81,26 zł – zwrot utraconego zarobku na rzecz A. A. (karta 97), 350 zł – zwrot kosztów podróży na rzecz A. A. (karta 416), 81,26 zł – zwrot utraconego zarobku na rzecz A. A. (karta 416), 350 zł – zwrot kosztów podróży na rzecz I. O. (karta 417), 25 zł - zwrot kosztów podróży na rzecz C. S. (2) (karta 475), 64 zł - zwrot kosztów podróży na rzecz P. J. (karta 476), 260,40 zł - zwrot kosztów podróży na rzecz T. K. (karta 478), 242,38 zł - zwrot kosztów podróży na rzecz R. S. (karta 480), 585,06 zł - zwrot kosztów podróży na rzecz D. K. (karta 481), 160 zł - zwrot kosztów podróży na rzecz K. P. (karta 482), 3186 zł – wynagrodzenie biegłego (karta 822), 1210,68 zł – wynagrodzenie biegłego za sporządzenie opinii dodatkowej (karta 868). Sąd uwzględnił przy tym wpłaconą przez pozwanego zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego (k. 801).